

Minister fra sin Plads, at der krævedes personlig Henvendelse. Men det, jeg spurgte om, var, om man kunde benytte en kollektiv Anmeldelse: Undertegnede anmelder herved, at vi ønsker os optaget paa den kirkelige Valgliste, underskrevet personlig af hver enkelt med Opgivelse af Alder og Bopæl. Det er ikke det samme som at komme med en Liste med en hel Masse Navne paa til Valgbestyrelsen. Jeg ser godt, at der staar „personligt“, men jeg formoder, at den højtærede Minister har misforstaaet mit Spørgsmaal, derfor gentager jeg det i denne bestemte Skikkelse. En Besvarelse deraf vilde have ikke ringe Betydning, thi derved oplyses ikke saa lidt om Tilmeldelsespligten og i det hele taget om, hvad man tilsigter med den.

I Menighedsraadslovsforslaget § 42 staar der, at de, som ønsker sig optaget paa Valglisten, ikke maa stille sig i aabenlys Fornægtelse af Kristentroen og derved i afgjort Modsætning til Folkekirken eller vitterligt føre et forargeligt Levned. Med Hensyn til det sidste udtalte den højtærede Kirkeminister i Gaar, at der derved kun tænktes paa Personer, som ernærede sig ved Utugt, Mænd eller Kvinder. Men mon det er nødvendigt i en Menighedsraadslov at have en udtrykkelig Bestemmelse om det. Naar man sammenligner, hvad en saadan Bestemmelse kan bruges til, med, hvad der efter Ministerens Udtalelser er Hensigten med den, ser man bedst, at man helst bør udelade den. Jeg tror ikke, at Alfonsoer og utugtige Kvinder i Almindelighed vil melde sig til de kirkelige Valgsteder. Med Hensyn til Udtrykket „aabenlys Fornægtelse af Kristentroen“ oplyste den højtærede Kirkeminister, at han dermed mente ikke et enkelt Punkt i Kristentroen, men det at man ansaa det hele for Tant og Usandhed. Jeg kan ikke indse, at det er nødvendigt at opretholde en saadan Bestemmelse i Menighedsraadsloven, naar der ikke er nogen anden Hensigt dermed, thi jeg er overbevist om, at ingen, som fornægter hele Kristentroens Sandhed og ikke blot et enkelt Punkt deri, vil melde sig til en kirkelig Valgliste, saa den højtærede Kirkeministers Svar og Oplysning om, at der aldrig hidtil for Kirkeministeriet har foreligget noget saadant Tilfælde af Udelukkelse fra Valget, kan ikke andet end bestyrke en i Troen paa, at disse Bestemmelser i Virkeligheden ingen Betydning har.

Den højtærede Kirkeminister talte om, at der skulde udarbejdes en Vejledning for Menighedsraadene, og at den skulde udddeles til alle, som ønskede den. Jeg vil an-

tage, at denne Vejledning bliver ret fyldig, og saa vil det, som jeg tidligere har sagt, være forbundet med meget store Omkostninger at uddele den. Jeg tror, det vilde være langt lettere, om man bestemte, at Vejledningen skulde kundgøres i de stedlige Blade; det er den almindelige Fremgangsmaade, og jeg ser ingen Grund til at fravige den ved denne Lejlighed.

Det er rigtigt, at der i det kirkelige Udvalgs Betænkning er indtruffet en Fejltagelse for det Mindretals Vedkommende, som har foreslaaet, at al Tilmelding skulde bortfalde — det Mindretal, som ogsaa tæller den højtærede Undervisningsminister blandt sine Medlemmer —, og det er rigtigt, at ogsaa jeg i Tillid til Mindretalsudtalelsen har gjort mig skyldig i denne Fejltagelse. Ikke alle Folkekirkens Medlemmer betaler nemlig Kirkeskat, idet de fattigunderstøttede ikke betaler Kirkeskat saa lidt som anden Skat, men de kan alligevel faa Valgret, naar de melder sig til Valglisten.

Saa vil jeg gøre et Par Bemærkninger til det ærede 6te Medlem for 5te Kreds (S. Rasmussen). Han udtalte i Begyndelsen af sit Foredrag, at Højre, det gamle Højre og det konservative Folkeparti — det glæder mig for Resten, at det ærede Medlem stiller det nuværende konservative Folkeparti i lige Linie med det gamle Højre og forbinder dem med et „og“, i hvert Fald paa dette Omraade — vil arbejde for Folkekirkens Bevarelse og Styrkelse af dens ydre Rammer; det fremhævede han to Gange, baade i Begyndelsen af sit Foredrag og i Slutningen. Jeg vil da blot sige til det ærede Medlem: Bliv endelig ved paa den Maade. De har begyndt paa, ved Deres Tilslutning til de nuværende Forslag. Ved Indførelsen af Bispevalg indfører man, som jeg sagde i Gaar, Frikirkens Princip i Folkekirken, løser altsaa Folkekirkens Rammer, og jeg lagde ikke Mærke til, at det ærede Medlem søgte at modbevise denne Udtalelse af mig. Bliv blot ved paa den Maade, saa skal De nok styrke Folkekirkens Rammer! Det synes mig ogsaa, at det ærede Medlem og hans Parti arbejder godt i den Retning, naar man ser paa deres Sympati for smaa Stifter og for, at kun én Stemme over Halvdelen af de valgberettigede skal være tilstrækkeligt til at sikre et Bispevalg. Forholdet er nemlig det, at i et lille Stift og et afsides Stift, som har sine Ejendommeligheder, maaske nogle Ejendommeligheder i Retning af Kætteri, i et lille Stift som Lolland-Falster Stift, vilde man kunne tænke sig, at der kunde blive et Flertal for en Kætterbiskop. Naar der kan blive Flertal ved Afstemningen i et Menig-